

Danske Kvinders Nationalraad

besvarer gratis skriftlige Forespørgsler angaaende

Kvinders Erhverv, Uddannelse og Rettigheder.

— Adr.: **Studiestræde 49, 2. Sal.** —

Kvindernes Krav indenfor Partierne. Og om Kvinderne derinde i Øjeblikket ikke tror, at Kv. og Samf. er dem en saadan Støtte, saa *skulde* de nok faa det at mærke — lidt efter lidt naturligtvis — om Bladet en skønne Dag faldt fra.

Men en saadan Fæstning udenfor Partiet er *ikke* noget Parti behageligt, og det kan billigvis hverken forlanges eller forudsættes, at det skulde være det. Det ligger saa klart i Sagens Natur, at det ikke behøver at udvikles videre. Tro blot ikke, at det er den meget omtalte „Tone“ i Bladet, som gør Ulykken. Nej, det er *etmaalbedvidst og frygtløst D. K.* i sig selv, som aldrig vil blive kært for noget Parti — men som i høj Grad har Mulighed for at blive en Faktor, som intet Parti kan tilintetgøre, og som alle derfor vil komme til at regne med og affinde sig med. Og hvad der betyder meget mere, en Faktor, som flere og flere *Mænd af den rette Slags* — for lad os dog endelig vogte os for at gøre Mændene til ét med de politiske Partier — vil faa Respekt og Sympathi for og give deres gode Hjælp.

Men saa maa det ogsaa være klart, at skulde det lykkes at trænge de Kræfter ud, som for os — hvor mange vi nu kan være — er Borgen for D. K.s Fremtid, saa har vi intet andet at gøre end at følge dem og rejse Kvindesagens Støtter andetsteds. Og saa vil vi, der sikkert for Størstedelen har holdt af og ved D. K. i noget længere Tid end bl. a. A. Westergaards nye Kraft, forsøge med saa megen Fatning, vi kan mestre, at se Dansk Kvindesamfunds stolte Stridsvogn ende som det, den uvægerlig under de elskværdigste Former vil ende som: en beskeden Skubkarre for de politiske Partiers Affald.

Hedvig Reinhard.

En Tilføjelse maa jeg gøre. Det har forhavset flere end mig, at ikke

én af dem, der saa stærkt har anket over Redaktionens Skrivemaade, har fundet sig tvunget til at tage Afstand fra den Tone, som én af deres Meningsfæller, Camilla Nielsen, har ment at kunne tillade sig overfor G. Lemche i sit Angreb angaaende Hittébørnshospitalet i Nr. 13 af Kv. og S. En Sag, hvor de ansvarshavende, nemlig de, der arbejder paa Hittébørnshospitalets Tilblivelse, oven i Købet udelukkende har deres egen kejtede Optræden at takke for alle opstaaede Misforstaaelser. Det vilde unægtelig have virket velgørende, om den øvrige Opposition ikke havde ladet nogen i Tvivl om, at et saa lavtliggende Overfald som dette ogsaa misbilligedes fra deres Side. — Med al Respekt for den vidtdrevne Loyaltet, som bragte Redaktionens til ikke at nægte Optagelsen selv af dette Indlæg, som i Sandhed aldrig burde set Lyset i Kv. og S.s Spalter, synes det mig iøvrigt, at der her havde været endog ualmindelig god Grund og-saa for Fællesstyrelsen til at bruge sin Myndighed til for Fremtiden at sætte Bom for Smudsangreb af den Art paa en af Dansk Kvindesamfunds første Tillidsmænd.

H. R.

Den ærede Redaktør knytter til min Artikel i Bladets forrige Nummer nogle Bemærkninger, der tyder paa, at Red. ikke har opfattet, hvad Artiklen drejer sig om.

Den omhandler Bladets *Tone*. Denne er et Led i „D. K.s Taktik; og jeg har paapeget Fællesstyrelsens Pligt til at hindre, at „Kvinden og Samfundet“ skrives i en Tone, der skader Kvindesagen som Helhed.

Forudsætningerne for at kunne se, at Bladets Tone er uheldig, og for at føle sig pinligt berørt af de Artikler, jeg citerer, behøver man ikke at erhverve sig indenfor Fællesstyrelsen. Om dette Spørgsmaal kan saa udmær-

ket ethvert almindeligt Medlem af D. K. have en velbegrunnet Mening.

Naar Red. til Slut finder „det tilgiveligt, at Trafikassistent Anna Westergaard lod sig forvirre“ o. s. v., — ja, saa skal jeg gerne paa min Side prøve at svinge mig op til at præstere et lignende, tilgivende Højsind overfor de Bemærkninger, som „Forfatterinde Gyrithe Lemche“ har gjort til mit forrige Indlæg.

Skønt jeg hverken finder dem særligt rammende eller særligt tiltalende.

Anna Westergaard.

Begge Parter har nu haft Ordet, og vi maa da med disse Indlæg erklære al Diskussion ang. de redaktionelle Forhold for udelukket i det Aar, den nuværende Redaktion, efter Anmodning, har paataget sig at fungere.

Red.

Da jeg paa flere Punkter er enig med A. Westergaard i sit Indlæg i Kvinden og Samfundet af 15. September, men ogsaa som denne lider af den Fejl i Redaktionens Øjne „at være en ny Kraft“, og som saadan „hellere skulde opsætte sin Dom til de har faaet de fornødne Forudsætninger“, tillader jeg mig, for at prøve paa at erhverve disse Forudsætninger, at opfordre Medlemmerne af Fællesstyrelsen til her i vore Spalter at udtale sig om, hvorvidt de i det forløbne Aar har været i Overensstemmelse med Redaktøren i Ledelsen af Bladet?

Fredericiamødet kender jeg ikke noget til; men man har hidtil kun hørt G. Lemches Mening om dette Mødes Beslutninger. Det vilde være af Interesse at vide, om der indenfor Fællesstyrelsen havde været en anden Opfattelse af disse samme Beslutninger.

Med Tak for Optagelsen.

*Anna Sigvard Hansen,
Holte.*

Som Svar paa Anna Sigvard Hansens to Spørgsmaal, kan jeg for det første Spørgsmaals Vedkommende citere en Udtalelse af Fællesstyrelsen, enstemmig vedtaget i Fællesstyrelsesmødet den 18. September 1918:

„Fællesstyrelsen har ikke næret Ønske om Redaktørskifte og er i Hovedsagen i Overensstemmelse med de Principper, efter hvilke Bladet er blevet ledet. Fællesstyrelsen anmoder